

Псалам 142.

Псалам Давидов, када га син гоњаше.

1. ГОСПОДЕ, услиши молитву моју,
чуј мољење моје у истини Твојој,
услиши ме у правди Твојој.
2. И не иди на суд са слугом Твојим,
јер се неће оправдати пред Тобом нико жив.
3. Јер непријатељ погна душу моју,
унизио је до земље живот мој;
посади ме у тамна места, као мртве од века;
4. и утрну у мени дух мој,
смете се у мени срце моје.
5. Помињем дане старе,
размишљај о свим делима Твојим,
у творевинама руку Твојих поучавах се.
6. Подигох Теби руке моје,
душа Ти је моја као земља безводна.
(Диапсалма).
7. Брзо ме услиши, Господе,
ишчезе дух мој.
Не одврати лице Твоје од мене,
јер ћу бити сличан онима који силазе у гроб.
8. Чувши ме учини ми ујутро милост Твоју,
јер се у Тебе поуздах.
Кажи ми, Господе, пут којим да пођем,
јер Теби уздигох душу моју.
9. Избави ме од непријатеља мојих, Господе,
јер Теби прибегах.
10. Научи ме творити вољу Твоју, јер си Ти Бог мој.
Дух Твој Благи нека ме води на земљу праву.
11. Имена Твога ради, Господе, оживи ме,
правдом Твојом изведи из невоље душу моју.
12. И милошћу Твојом уништићеш непријатеље моје,
и погубићеш све који досађују души мојој,
јер сам ја слуга Твој.